

Бюджетний кодекс України

Документ **2456-VI** (), чинний, поточна редакція – **Редакція** від **01.01.2021**, підстава - [1081-IX](#), [1082-IX](#)

(Остання подія – **Редакція**, відбудеться **01.01.2027**, підстава - [1794-VIII](#). [Подивитися в історії?](#))

[Інформація](#) [Зберегти](#) [Картка документа](#) [Зміст документа](#) [Пошук у тексті](#) [Текст для друку](#)

Сторінки:

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [▶▶](#) [▶](#)

[← попередня сторінка](#)

[наступна сторінка →](#)

{Частина перша статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

2. Головними розпорядниками бюджетних коштів можуть бути виключно:

1) за бюджетними призначеннями, визначеними законом про Державний бюджет України, - установи, уповноважені забезпечувати діяльність Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України в особі їх керівників; міністерства, Національне антикорупційне бюро України, Служба безпеки України, Конституційний Суд України, Верховний Суд, вищі спеціалізовані суди, Вища рада правосуддя та інші органи, безпосередньо визначені Конституцією України, в особі їх керівників, а також Державна судова адміністрація України, Національна академія наук України, Національна академія аграрних наук України, Національна академія медичних наук України, Національна академія педагогічних наук України, Національна академія правових наук України, Національна академія мистецтв України, інші установи, уповноважені законом або Кабінетом Міністрів України на реалізацію державної політики у відповідній сфері, в особі їх керівників;

{Пункт 1 частини другої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1698-VII від 14.10.2014](#), [№ 1800-VIII від 21.12.2016](#), [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#), [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

2) за бюджетними призначеннями, визначеними рішенням про бюджет Автономної Республіки Крим, - уповноважені юридичні особи (бюджетні установи), що забезпечують діяльність Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Ради міністрів Автономної Республіки Крим, а також міністерства та інші органи влади Автономної Республіки Крим в особі їх керівників;

3) за бюджетними призначеннями, визначеними іншими рішеннями про місцеві бюджети, - місцеві державні адміністрації, виконавчі органи та апарати місцевих рад (секретаріат Київської міської ради), структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів місцевих рад в особі їх керівників.

{Пункт 3 частини другої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3614-VI від 07.07.2011](#), [№ 4875-VI від 05.06.2012](#), [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

3. Головні розпорядники коштів Державного бюджету України визначаються відповідно до [пункту 1 частини другої](#) цієї статті та затверджуються законом про Державний бюджет України шляхом встановлення їм бюджетних призначень.

4. Головні розпорядники коштів місцевих бюджетів визначаються рішенням про місцевий бюджет відповідно до [пунктів 2 і 3 частини другої](#) цієї статті.

5. Головний розпорядник бюджетних коштів:

1) розробляє план діяльності на середньостроковий період (включаючи заходи щодо реалізації інвестиційних проектів) з урахуванням Бюджетної декларації (прогнозу місцевого бюджету), закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет), прогнозних та програмних документів економічного і соціального розвитку;

{Пункт 1 частини п'ятої статті 22 в редакції Закону [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

2) організовує та забезпечує на підставі Бюджетної декларації (прогнозу місцевого бюджету) та плану діяльності на середньостроковий період складання проекту кошторису та бюджетного запиту і подає їх Міністерству фінансів України (місцевому фінансовому органу);

{Пункт 2 частини п'ятої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

3) отримує бюджетні призначення шляхом їх затвердження у законі про Державний бюджет України (рішенні про місцевий бюджет); приймає рішення щодо делегування повноважень на виконання бюджетної програми розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та/або одержувачами бюджетних коштів, розподіляє та доводить до них у встановленому порядку обсяги бюджетних асигнувань;

4) затверджує кошториси розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня (плани використання бюджетних коштів одержувачів бюджетних коштів), якщо інше не передбачено законодавством;

5) розробляє проекти порядків використання коштів державного бюджету за бюджетними програмами, передбаченими [частиною сьомою статті 20](#) цього Кодексу;

6) розробляє та затверджує паспорти бюджетних програм і складає звіти про їх виконання, при цьому забезпечуючи:

{Абзац перший пункту 6 частини п'ятої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

своєчасність затвердження паспортів бюджетних програм, достовірність і повноту інформації, що в них міститься;

відповідність змісту паспортів бюджетних програм закону про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) та/або розпису бюджету (крім випадків внесення змін до паспортів бюджетних програм у разі внесення змін до спеціального фонду кошторису бюджетної установи в частині власних надходжень бюджетних установ), порядкам використання бюджетних коштів і правилам складання паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання;

підтвердження результативних показників бюджетних програм офіційною державною статистичною, фінансовою та іншою звітністю, даними бухгалтерського, статистичного та внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, запровадження форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку для збору такої інформації.

{Пункт 6 частини п'ятої статті 22 в редакції Закону [№ 79-VIII від 28.12.2014](#)}

б¹) організовує та здійснює моніторинг виконання бюджетних програм, здійснює оцінку їх ефективності;

{Частина п'яту статті 22 доповнено пунктом б¹ згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

7) здійснює управління бюджетними коштами у межах встановлених йому бюджетних повноважень, забезпечуючи ефективно, результативно і цільове використання бюджетних коштів, організацію та координацію роботи розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачів бюджетних коштів у бюджетному процесі;

{Пункт 7 частини п'ятої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

8) здійснює контроль за своєчасним поверненням у повному обсязі до бюджету коштів, наданих за операціями з кредитування бюджету, а також кредитів (позик), отриманих державою (Автономною Республікою Крим, обласною радою чи міською територіальною громадою), та коштів, наданих під державні (місцеві) гарантії;

{Пункт 8 частини п'ятої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

9) здійснює контроль за повнотою надходжень, взяттям бюджетних зобов'язань розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачами бюджетних коштів і витрачанням ними бюджетних коштів;

{Пункт 9 частини п'ятої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

10) забезпечує організацію та ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової і бюджетної звітності у порядку, встановленому законодавством;

11) забезпечує доступність інформації про бюджет відповідно до законодавства та цього Кодексу.

6. Розпорядник бюджетних коштів може уповноважити одержувача бюджетних коштів на виконання заходів, передбачених бюджетною програмою, шляхом доведення йому бюджетних асигнувань та надання відповідних коштів бюджету (на безповоротній чи поворотній основі). Одержувач бюджетних коштів використовує такі кошти відповідно до вимог бюджетного законодавства на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань.

{Абзац перший частини шостої статті 22 в редакції Закону [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

Критерії визначення одержувача бюджетних коштів встановлюються Кабінетом Міністрів України з урахуванням напрямів, досвіду і результатів діяльності, фінансово-економічного обґрунтування виконання заходів бюджетної програми та застосування договірних умов.

7. Розпорядники бюджетних коштів, в оперативному управлінні або господарському віданні яких знаходяться об'єкти, щодо яких здійснюється закупівля енергосервісу, мають право брати довгострокові зобов'язання за енергосервісом на підставі істотних умов договору енергосервісу, затверджених центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних

джерел енергії та альтернативних видів палива (щодо об'єктів державної власності), Верховною Радою Автономної Республіки Крим, відповідною місцевою радою (щодо об'єктів комунальної власності).

{Статтю 22 доповнено частиною сьомою згідно із Законом [№ 328-VIII від 09.04.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#)}

Стаття 23. Бюджетні призначення та асигнування

1. Будь-які бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету здійснюються лише за наявності відповідного бюджетного призначення, якщо інше не передбачено законом про Державний бюджет України.

{Частина перша статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 163-VII від 04.04.2013](#)}

2. Бюджетні призначення встановлюються законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) у порядку, визначеному цим Кодексом.

3. Якщо в процесі виконання бюджету зміна обставин вимагає менших бюджетних асигнувань головним розпорядникам бюджетних коштів, Міністерство фінансів України (місцевий фінансовий орган) готує пропозиції про зменшення відповідного бюджетного призначення Державного бюджету України (місцевого бюджету). Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація, виконавчий орган відповідної місцевої ради) у двотижневий строк подає до Верховної Ради України (Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної місцевої ради) у встановленому порядку пропозиції про зменшення відповідних бюджетних призначень Державного бюджету України (місцевого бюджету). Пропозиції про зменшення бюджетних призначень на утримання судів, інших органів і установ системи правосуддя мають бути погоджені Кабінетом Міністрів України з Вищою радою правосуддя. Зменшення бюджетних призначень на здійснення середньострокових зобов'язань у сфері охорони здоров'я, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний період, не допускається.

{Частина третя статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1800-VIII від 21.12.2016](#), [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

4. Витрати спеціального фонду бюджету мають постійне бюджетне призначення, яке дає право провадити їх виключно в межах і за рахунок фактичних надходжень спеціального фонду бюджету (з дотриманням вимог [частини другої статті 57](#) цього Кодексу), якщо цим Кодексом та/або законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) не встановлено інше.

5. Пропозиції про внесення змін до бюджетних призначень подаються та розглядаються у порядку, встановленому для складання проекту бюджету. Витрати відповідно до внесених змін до бюджетних призначень здійснюються лише після набрання чинності законом (рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної місцевої ради), яким внесено такі зміни, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

6. Якщо після прийняття закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) повноваження на виконання функцій, завдань або надання послуг, на яке надано бюджетне призначення, передається відповідно до законодавства від одного головного розпорядника бюджетних коштів до іншого головного розпорядника бюджетних коштів, дія бюджетного призначення не припиняється і застосовується для виконання тих самих функцій, завдань чи послуг іншим головним розпорядником бюджетних коштів, якому це доручено. Передача бюджетних призначень у випадку, передбаченому цією частиною статті, здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України (Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради), погодженим з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету (відповідною комісією Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради), у [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України. У разі здійснення передачі бюджетних призначень за загальнодержавними видатками і кредитуванням (крім міжбюджетних трансфертів) може передбачатися збільшення видатків за бюджетними програмами, пов'язаними з функціонуванням органів державної влади, видатків на оплату праці працівників бюджетних установ шляхом зменшення відповідних бюджетних призначень, які мають таке саме цільове обмеження.

{Частина шоста статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2592-VI від 07.10.2010](#), [№ 2856-VI від 23.12.2010](#); в редакції Закону [№ 176-VIII від 10.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#)}

7. У межах загального обсягу бюджетних призначень за бюджетною програмою окремо за загальним та спеціальним фондами бюджету Міністерство фінансів України (місцевий фінансовий орган) за обґрунтованим поданням головного розпорядника бюджетних коштів здійснює перерозподіл бюджетних асигнувань, затверджених у розписі бюджету та кошторисі, в розрізі економічної класифікації видатків бюджету, а також в розрізі класифікації кредитування бюджету - щодо надання кредитів з бюджету.

{Частина сьома статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 4318-VI від 12.01.2012](#)}

8. У межах загального обсягу бюджетних призначень головного розпорядника бюджетних коштів перерозподіл видатків бюджету і надання кредитів з бюджету за бюджетними програмами, включаючи резервний фонд бюджету, додаткові дотації та субвенції (з урахуванням [частини шостої статті 108](#) цього Кодексу), а також за бюджетною програмою збільшення видатків розвитку за рахунок зменшення інших видатків (окремо за загальним та спеціальним фондами бюджету) здійснюються за рішенням Кабінету Міністрів України (Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради), погодженим з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету (відповідною комісією Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради), у [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України.

{Частина восьма статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2856-VI від 23.12.2010](#), [№ 4318-VI від 12.01.2012](#), [№ 293-IX від 14.11.2019](#)}

{Частину дев'яту статті 23 виключено на підставі Закону [№ 293-IX від 14.11.2019](#)}

10. Зміни розмірів, мети та обмеження в часі бюджетних призначень, крім випадків, передбачених цим Кодексом, здійснюються лише за наявності у законі про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) відповідного положення.

{Щодо застосування норм частини десятої статті 23 додатково див. Закон [№ 553 від 13.04.2020](#), з урахуванням змін, внесених Законом [№ 909-IX від 17.09.2020](#)}

11. Забороняється без внесення змін до закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) збільшення бюджетних призначень за загальним та спеціальним фондами державного бюджету (місцевого бюджету) на:

оплату праці працівників бюджетних установ за рахунок зменшення інших видатків;

видатки за бюджетними програмами, пов'язаними з функціонуванням органів державної влади (органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування), за рахунок зменшення видатків за іншими бюджетними програмами.

{Щодо застосування норм частини одинадцятої статті 23 додатково див. Закон [№ 553 від 13.04.2020](#), з урахуванням змін, внесених Законом [№ 909-IX від 17.09.2020](#)}

12. Усі бюджетні призначення втрачають чинність після закінчення бюджетного періоду, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

13. Кабінет Міністрів України встановлює граничні суми витрат бюджетних установ на придбання автомобілів, меблів, іншого обладнання та устаткування для адміністративних потреб.

14. Обсяг видатків на оплату енергосервісу на відповідний бюджетний період встановлюється законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) у межах бюджетних призначень відповідного головного розпорядника бюджетних коштів у сумі, визначеній згідно з умовами договору енергосервісу, у межах скорочення видатків на оплату комунальних послуг та енергоносіїв, щодо яких здійснюється енергосервіс, відносно суми видатків, необхідної для оплати середньорічного обсягу споживання таких комунальних послуг та енергоносіїв за останні три роки, що передують року запровадження енергосервісу. Зазначений обсяг видатків визначається виходячи з цін (тарифів), очікуваних у бюджетному періоді, на який встановлюються бюджетні призначення.

У разі якщо у звітному періоді фактичне скорочення зазначених видатків менше запланованого згідно з умовами договору, розпорядник бюджетних коштів у порядку, визначеному [частиною сьомою](#) цієї статті, забезпечує перерозподіл бюджетних асигнувань для збільшення видатків на оплату комунальних послуг та енергоносіїв за рахунок зменшення видатків на оплату енергосервісу на суму різниці між фактичним і запланованим зменшенням зазначених видатків.

У разі якщо скорочення зазначених видатків у звітному періоді перевищує заплановане, розпорядник бюджетних коштів:

у порядку, визначеному [частиною сьомою](#) цієї статті, забезпечує перерозподіл бюджетних асигнувань для збільшення видатків на оплату енергосервісу та/або інших видатків у пропорціях, визначених договором енергосервісу, за рахунок зменшення видатків на оплату комунальних послуг та енергоносіїв;

подає в установленому порядку для підготовки пропозицій щодо внесення змін до закону про Державний бюджет України відповідному головному розпоряднику бюджетних коштів пропозиції щодо зменшення бюджетних асигнувань на оплату комунальних послуг та енергоносіїв на залишок різниці між фактичним і запланованим зменшенням зазначених видатків після перерозподілу, здійсненого відповідно до абзацу четвертого цієї частини.

{Статтю 23 доповнено частиною чотирнадцятою згідно із Законом [№ 328-VIII від 09.04.2015](#)}

15. Якщо після прийняття закону про Державний бюджет України протягом бюджетного періоду Міжвідомчою комісією з питань державних інвестиційних проектів за результатами моніторингу стану розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів встановлено порушення строків розроблення або реалізації державного інвестиційного проекту, бюджетні призначення для реалізації такого проекту можуть передаватися для реалізації інших державних інвестиційних проектів від одного головного розпорядника коштів державного бюджету до іншого головного розпорядника коштів державного бюджету, бюджетні призначення щодо яких визначено у законі про Державний бюджет України. Передача бюджетних призначень у випадку, передбаченому цією частиною статті, здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України (підготовку якого здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного і соціального розвитку, на підставі рішення Міжвідомчої комісії з питань державних інвестиційних проектів), погодженим з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 23 доповнено частиною п'ятнадцятою згідно із Законом [№ 1789-VIII від 20.12.2016](#)}

16. Обсяг видатків на середньострокові зобов'язання у сфері охорони здоров'я окремо визначається законом про Державний бюджет України на рівні відповідних показників Бюджетної декларації, схваленої у попередньому та/або поточному бюджетному періоді, з урахуванням фактично взятих у попередніх та/або поточному бюджетних періодах середньострокових зобов'язань, а також невикористаних асигнувань, передбачених для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я у попередніх та/або поточному бюджетних періодах.

Взяття середньострокових зобов'язань центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, або особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, допускається щодо лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, включених до переліку лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються за кошти державного бюджету для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, затверджених Кабінетом Міністрів України, а також щодо послуг, пов'язаних з поставками та супроводженням таких лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них.

Перелік бюджетних програм, у процесі виконання яких допускається взяття середньострокових зобов'язань центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, або особою, уповноваженою на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, визначається законом про Державний бюджет України на відповідний період з урахуванням бюджетних програм, за якими у попередніх та/або поточному періодах були фактично взяті відповідні середньострокові зобов'язання, а також за якими наявні невикористані асигнування у попередніх та/або поточному бюджетних періодах.

{Статтю 23 доповнено частиною шістнадцятою згідно із Законом [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

Стаття 24. Резервний фонд бюджету

1. Резервний фонд бюджету формується для здійснення непередбачених видатків, що не мають постійного характеру і не могли бути передбачені під час складання проекту бюджету. [Порядок використання коштів з резервного фонду бюджету](#) визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Рішення про виділення коштів з резервного фонду бюджету приймаються відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами місцевого самоврядування.

3. *{Тимчасово, з дня набрання чинності Законом [№ 553-IX від 13.04.2020](#) до 1 січня 2021 року, не застосовуються норми частини третьої статті 24 - див. пункт 2 розділу II Закону [№ 553-IX від 13.04.2020](#)}* Резервний фонд бюджету не може перевищувати одного відсотка обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету.

4. Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи відповідних місцевих рад) щомісячно звітують перед Верховною Радою України (Верховною Радою Автономної Республіки Крим та відповідною місцевою радою) про витрачання коштів резервного фонду відповідного бюджету.

5. У Державному бюджеті України резервний фонд передбачається обов'язково. Рішення щодо необхідності створення резервного фонду місцевого бюджету приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідна місцева рада.

Стаття 24¹. Державний фонд регіонального розвитку

1. Державний фонд регіонального розвитку створюється у складі державного бюджету.

{Абзац перший частини першої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1789-VIII від 20.12.2016](#)}

{Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2021 рік згідно із Законом [№ 1082-IX від 15.12.2020](#)} {Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2020 рік згідно із Законом [№ 294-IX від 14.11.2019](#)} {Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2019 рік згідно із Законом [№ 2629-VIII від 23.11.2018](#)} {Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2018 рік згідно із Законом [№ 2246-VIII від 07.12.2017](#)} {Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2017 рік згідно із Законом [№ 1801-VIII від 21.12.2016](#)} {Дію абзацу другого частини першої статті 24¹ зупинено на 2016 рік згідно із Законом [№ 928-VIII від 25.12.2015](#)} При складанні Бюджетної декларації та проекту Державного бюджету України державний фонд регіонального розвитку визначається в обсязі не менше 1 відсотка прогнозного обсягу доходів загального фонду проекту Державного бюджету України на відповідний бюджетний період.

{Абзац другий частини першої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1789-VIII від 20.12.2016](#), [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

2. Кошти державного фонду регіонального розвитку спрямовуються на виконання інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що мають на меті розвиток регіонів і відповідають пріоритетам, визначеним у [Державній стратегії регіонального розвитку](#) та відповідних регіональних стратегіях розвитку.

На реалізацію інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що мають на меті розвиток регіонів у частині розвитку спортивної інфраструктури, передбачається не менше 10 відсотків коштів державного фонду регіонального розвитку.

{Частина друга статті 24¹ в редакції Закону [№ 79-VIII від 28.12.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 118-VIII від 15.01.2015](#), [№ 1789-VIII від 20.12.2016](#), [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#), [№ 293-IX від 14.11.2019](#), [№ 907-IX від 17.09.2020](#); в редакції Закону [№ 1081-IX від 15.12.2020](#)}

3. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольські міські державні адміністрації до 1 серпня року, що передує плановому, подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, пропозиції з переліком і описом інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що сформовані відповідно до частини другої цієї статті, пройшли попередній конкурсний відбір регіональними комісіями відповідно до законодавства (у тому числі програм і проектів щодо розвитку спортивної інфраструктури, погоджених з центральним органом виконавчої влади, що

забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту) та можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку у наступному бюджетному періоді.

{Абзац перший частини третьої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 1789-VIII від 20.12.2016, № 2621-VIII від 22.11.2018, № 1081-IX від 15.12.2020}

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, утворює комісію для оцінки та відбору програм і проектів, до складу якої входять члени Комітету Верховної Ради України з питань бюджету за рішенням цього комітету (чисельністю не менше 50 відсотків складу такої комісії). Така комісія на підставі поданих пропозицій (крім пропозицій щодо програм і проектів, погоджених з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту) здійснює оцінку та відбір зазначених програм і проектів на конкурсних засадах у межах обсягу коштів державного фонду регіонального розвитку, визначеного Бюджетною декларацією, з дотриманням таких критеріїв розподілу між Автономною Республікою Крим, областями та містами Києвом і Севастополем:

{Абзац другий частини третьої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 1789-VIII від 20.12.2016, № 2621-VIII від 22.11.2018, № 2646-VIII від 06.12.2018, № 1081-IX від 15.12.2020}

80 відсотків коштів - відповідно до чисельності населення, яке проживає у відповідному регіоні;

20 відсотків коштів - з урахуванням рівня соціально-економічного розвитку регіонів відповідно до показника валового регіонального продукту в розрахунку на одну особу (для регіонів, у яких цей показник менше 75 відсотків середнього показника по Україні).

За результатами здійснення оцінки та відповідності поданих інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку вимогам законодавства центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, на підставі рішення відповідної комісії та з урахуванням програм і проектів, погоджених з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту, до 15 грудня, що передує плановому, подає Кабінету Міністрів України для затвердження пропозиції щодо розподілу коштів державного фонду регіонального розвитку з переліком відповідних програм і проектів.

{Абзац п'ятий частини третьої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 1789-VIII від 20.12.2016, № 2621-VIII від 22.11.2018, № 1081-IX від 15.12.2020}

Програми і проекти, що реалізуються за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, підлягають співфінансуванню з місцевих бюджетів в обсязі не менше 10 відсотків.

{Абзац шостий частини третьої статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 1081-IX від 15.12.2020}

{Частина третя статті 24¹ в редакції Закону № 79-VIII від 28.12.2014}

4. **Порядок** підготовки, оцінки та відбору інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, та **порядок** використання таких коштів (включаючи умови спрямування на таку мету частини коштів місцевих бюджетів) визначаються Кабінетом Міністрів України.

{Частина четверта статті 24¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 5428-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 79-VIII від 28.12.2014; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2621-VIII від 22.11.2018, № 1081-IX від 15.12.2020}

5. Розподіл коштів державного фонду регіонального розвитку за адміністративно-територіальними одиницями та інвестиційними програмами і проектами регіонального розвитку затверджується Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету у двомісячний строк із дня набрання чинності законом про Державний бюджет України.

{Статтю 24¹ доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 79-VIII від 28.12.2014; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2621-VIII від 22.11.2018, № 1081-IX від 15.12.2020}

{Кодекс доповнено статтею 24¹ згідно із Законом № 4318-VI від 12.01.2012}

Стаття 24². Державний дорожній фонд

1. Державний дорожній фонд створюється у складі спеціального фонду державного бюджету.

2. Джерелами формування державного дорожнього фонду є:

1) доходи державного бюджету, визначені **пунктами 1-3, 6, 6², 6³, 6⁴**-та 6⁵ частини третьої статті 29 цього Кодексу;

{Пункт 1 частини другої статті 24² в редакції Закону № 74-IX від 12.09.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1081-IX від 15.12.2020}

2) державні запозичення, залучені згідно з **пунктом 1** частини третьої статті 15 цього Кодексу для реалізації інвестиційних проектів на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування;

2¹) надходження, отримані за рахунок запозичень, залучених під державні гарантії, на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування державного значення;

{Частиною другою статті 24² доповнено пунктом 2¹ згідно із Законом № 1081-IX від 15.12.2020}

3) інші надходження, визначені законом про Державний бюджет України.

3. Кошти державного дорожнього фонду спрямовуються на:

1) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування державного значення та інших заходів, визначених [пунктом 1](#) частини четвертої статті 3 Закону України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" (з них не менше 5 відсотків коштів - на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання штучних споруд);

{Пункт 1 частини третьої статті 24² із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#)}

2) фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (у вигляді субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам) (з них не менше 5 відсотків коштів - на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання штучних споруд);

{Пункт 2 частини третьої статті 24² із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#)}

3) виконання боргових зобов'язань за запозиченнями, отриманими державою або під державні гарантії, на розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування;

4) фінансове забезпечення заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху відповідно до державних програм.

4. Видатки за напрямом, визначеним пунктом 3 частини третьої цієї статті, здійснюються за рахунок джерел, визначених пунктом 1 частини другої цієї статті, в обсязі, передбаченому згідно з умовами відповідних запозичень.

Кошти державного дорожнього фонду, сформовані за рахунок джерел, визначених пунктом 1 частини другої цієї статті, за виключенням коштів, що спрямовуються за напрямом, визначеним пунктом 3 частини третьої цієї статті, розподіляються таким чином:

60 відсотків - за напрямом, визначеним пунктом 1 частини третьої цієї статті;

35 відсотків - за напрямом, визначеним пунктом 2 частини третьої цієї статті;

5 відсотків - за напрямом, визначеним пунктом 4 частини третьої цієї статті.

Якщо загальний обсяг фактичних надходжень джерел, визначених [пунктом 1](#) частини другої цієї статті, перевищує загальний обсяг відповідних показників, визначених законом про Державний бюджет України, таке перевищення коштів розподіляється в порядку, встановленому абзацами другим - п'ятим цієї частини статті, та використовується з урахуванням вимог [частини четвертої](#) статті 23 цього Кодексу. При цьому подальший розподіл зазначених коштів за напрямом, визначеним [пунктом 2](#) частини третьої цієї статті, здійснюється відповідно до вимог [частини другої](#) статті 103¹ цього Кодексу в порядку, встановленому [частиною шостою](#) статті 108 цього Кодексу.

{Частину четверту статті 24² доповнено абзацом шостим згідно із Законом [№ 293-IX від 14.11.2019](#)}

{Частина четверта статті 24² із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2233-VIII від 07.12.2017](#); в редакції Закону [№ 2621-VIII від 22.11.2018](#)}

5. Перелік об'єктів будівництва, реконструкції, капітального та поточного середнього ремонту автомобільних доріг загального користування державного значення із зазначенням обсягів бюджетних коштів для фінансового забезпечення таких об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина п'ята статті 24² із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2233-VIII від 07.12.2017](#)}

{Кодекс доповнено статтею 24² згідно із Законом [№ 1763-VIII від 17.11.2016](#)}

Стаття 24³. Державний фонд поводження з радіоактивними відходами

1. Державний фонд поводження з радіоактивними відходами створюється у складі спеціального фонду Державного бюджету України.

2. Джерелами формування Державного фонду поводження з радіоактивними відходами є:

1) надходження, визначені [пунктом 7⁴](#) частини третьої статті 29 цього Кодексу;

2) інші надходження, передбачені законом.

{Пункт 2 частини другої статті 24³ із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 293-IX від 14.11.2019](#)}

3. Кошти Державного фонду поводження з радіоактивними відходами спрямовуються на фінансове забезпечення бюджетних програм, у межах яких виконуються роботи з проектування, будівництва, введення в експлуатацію, експлуатації, зняття з експлуатації або закриття об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які передані ліцензіатами у власність держави, включаючи сховища для довготривалого зберігання/захоронення радіоактивних відходів, які утворилися після переробки відпрацьованого ядерного палива українських атомних електростанцій, та здійснюються інші заходи, пов'язані з поводженням з радіоактивними відходами, які передані ліцензіатами у власність держави.

4. [Порядок використання коштів Державного фонду поводження з радіоактивними відходами](#) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{Кодекс доповнено статтею 24³ згідно із Законом [№ 2125-VIII від 11.07.2017](#)}

Стаття 24⁴. Державний фонд розвитку водного господарства

1. Державний фонд розвитку водного господарства створюється у складі спеціального фонду Державного бюджету України.

2. Джерелами формування державного фонду розвитку водного господарства є:

1) доходи державного бюджету, визначені пунктом 13³ частини третьої статті 29 цього Кодексу;

2) інші надходження, визначені законом про Державний бюджет України.

3. Кошти державного фонду розвитку водного господарства спрямовуються на фінансове забезпечення заходів з:

1) експлуатації водогосподарського комплексу;

2) будівництва та реконструкції меліоративних систем;

3) захисту від шкідливої дії вод сільських населених пунктів та сільськогосподарських угідь;

4) централізованого водопостачання сільських населених пунктів, які користуються привізною водою;

5) модернізації та розвитку водогосподарського комплексу.

4. Порядок використання коштів державного фонду розвитку водного господарства визначається Кабінетом Міністрів України.

{Кодекс доповнено статтею 24⁴ згідно із Законом [№ 2233-VIII від 07.12.2017](#)}

Стаття 25. Безспірне списання коштів бюджету та відшкодування збитків, завданих бюджету

1. *{Тимчасово, з дня набрання чинності Законом [№ 553-IX від 13.04.2020](#) до 1 січня 2021 року, не застосовуються норми частини першої статті 25 - див. [пункт 2](#) розділу II Закону [№ 553-IX від 13.04.2020](#) - положення визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду [№ 10-р/2020 від 28.08.2020](#)}* Казначейство України здійснює безспірне списання коштів державного бюджету та місцевих бюджетів на підставі рішення суду.

2. Відшкодування відповідно до закону шкоди, завданої фізичній чи юридичній особі внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади (органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування), а також їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень, здійснюється державою (Автономною Республікою Крим, органами місцевого самоврядування) у порядку, визначеному законом.

Стаття 26. Контроль та аудит у бюджетному процесі

1. Контроль за дотриманням бюджетного законодавства спрямований на забезпечення ефективного і результативного управління бюджетними коштами та здійснюється на всіх стадіях бюджетного процесу його учасниками відповідно до цього Кодексу та іншого законодавства, а також забезпечує:

1) оцінку управління бюджетними коштами (включаючи проведення державного фінансового аудиту);

2) правильність ведення бухгалтерського обліку та достовірність фінансової і бюджетної звітності;

3) досягнення економії бюджетних коштів, їх цільового використання, ефективності і результативності в діяльності розпорядників бюджетних коштів шляхом прийняття обґрунтованих управлінських рішень;

4) проведення аналізу та оцінки стану фінансової і господарської діяльності розпорядників бюджетних коштів;

5) запобігання порушенням бюджетного законодавства та забезпечення інтересів держави у процесі управління об'єктами державної власності;

6) обґрунтованість планування надходжень і витрат бюджету.

2. Контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використання здійснює Рахункова палата. Діяльність центральних органів виконавчої влади, які забезпечують проведення державної політики у сфері контролю за дотриманням бюджетного законодавства (у межах їх повноважень, встановлених цим Кодексом та іншими нормативно-правовими актами), спрямовується, координується та контролюється Кабінетом Міністрів України.

{Частина друга статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2592-VI від 07.10.2010](#), [№ 176-VIII від 10.02.2015](#)}

3. Розпорядники бюджетних коштів в особі їх керівників організують внутрішній контроль і внутрішній аудит та забезпечують їх здійснення у своїх установах і на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери управління таких розпорядників бюджетних коштів.

{Абзац перший частини третьої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

Внутрішнім контролем є комплекс заходів, що застосовуються керівником для забезпечення дотримання законності та ефективності використання бюджетних коштів, досягнення результатів відповідно до встановленої мети, завдань, планів і вимог щодо діяльності розпорядника бюджетних коштів і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління.

{Абзац другий частини третьої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2646-VIII від 06.12.2018](#)}

Внутрішнім аудитом є діяльність, спрямована на удосконалення системи управління, внутрішнього контролю, запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання бюджетних коштів, виникненню помилок чи інших недоліків у діяльності розпорядника бюджетних коштів і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, та яка передбачає надання незалежних висновків і рекомендацій. Для здійснення внутрішнього аудиту розпорядник бюджетних коштів в особі керівника утворює самостійний структурний підрозділ внутрішнього аудиту, що є підпорядкованим і підзвітним безпосередньо такому керівнику.

Сторінки:

[← попередня сторінка](#)

[наступна сторінка →](#)

Програмно-технічна підтримка – Управління комп'ютеризованих систем

Інформаційне наповнення – Відділ баз даних нормативно-правової інформації

© [Верховна Рада України](#) 1994-2021